

Sådanne kontantbeløb og naturalydelse er skattepligtige efter statsskattelovens § 4.

For så vidt angår de bestemmelser i ligningsloven, som det i øvrigt foreslås at justere af ordensmæssige hensyn, henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Befordringsfradrag til pendlere fra udkantsområder

Efter forslaget forbedres befordringsfradraget for pendlere, der er bosat i særligt udpegede udkantsområder ved, at der fremover gives samme fradragssats for kørsel over 100 km som for kørsel mellem 24-100 km.

Det forhøjede befordringsfradrag skal gælde for personer, der er bosat i de kommuner, der er nævnt i bestemmelsen. Det drejer sig om 50 kommuner, der er udpeget efter to objektive kriterier:

1. Økonomi- og Erhvervsministeriet har inddelt landet i 34 pendlingsregioner. Der kan hentes nærmere information om denne inddeling i regeringens redegørelse fra maj 2003 om Den Regionale Vækststrategi. Regionerne er defineret som områder, hvor 80 pct. af de bosiddende også arbejder inden for området. Det forhøjede befordringsfradrag omfatter de mest udsatte pendlerregioner, d.v.s. der hvor erhvervsindkomsten pr. indbygger ligger mere end 10 pct. under landsgennemsnittet.
2. De kommuner, der har et beskatningsgrundlag på under 80 pct. af landsgennemsnittet, bliver også omfattet af ordningen. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har foretaget den nærmere opgørelse heraf, og dette kriterium omfatter 20 kommuner. Heraf er 10 kommuner imidlertid gengangere fra 1. kriterium.

De 50 kommuner er: Arden, Bornholms Regionskommune, Bredebro, Egebjerg, Fjends, Frederikshavn, Grenå, Gudme, Hirtshals, Hjørring, Holeby, Holsted, Højer, Højreby, Lundtoft, Læsø, Løgumkloster, Løkken-Vrå, Maribo, Marstal, Morsø, Nakskov, Nr. Alslev, Nr. Djurs, Nykøbing-Falster, Nysted, Nørager, Ravensborg, Rougsø, Rudbjerg, Rudkøbing, Rødby, Saksøbing, Sallingsund, Samsø, Sejlflod, Sindal, Skagen, Skærbæk, Spøttrup, Stubbekøbing, Svendborg, Sydfalster, Sydlangeland, Sæby, Tinglev, Tranekær, Tønder, Ærøskøbing, og Aalestrup.

For at give den enkelte borger – både den, der overvejer at flytte til kommunen, og den der ellers overvejer at flytte fra kommunen – en rimelig tidshorisont at

planlægge ud fra, giver den foreslåede bestemmelse den enkelte borger sikkerhed for det forhøjede befordringsfradrag i 5 år, hvis vedkommende bliver boende i en udkantskommune og i øvrigt er berettiget til befordringsfradrag efter de almindelige regler herom.

3.2. Justeringer af ordensmæssig karakter

Beskæftigelsesvederlag, kostpenge og selvforvaltningsbeløb m.v. til indsatte i kriminalforsorgens institutioner udbetales efter en mangeårig praksis skattefrit. Der indeholdes således heller ikke A-skat inden udbetaling af beskæftigelsesvederlag. Denne praksis blev overvejet i 1977 på baggrund af drøftelser mellem Justitsministeriet og Skatteministeriet. Den daværende skatteminister meddelte i den anledning den daværende justitsminister, at han – efter at have forelagt spørgsmålet for det daværende Statsskattedirektorat – kunne tilslutte sig, at Kriminalforsorgen indtil videre fortsatte den hidtidige praksis på området, indtil der engang måtte vise sig mulighed for at udbetale de indsatte en løn, der svarer til det udførte arbejde.

Der er imidlertid ikke den fornødne lovhjemmel for denne praksis, hvorefter Kriminalforsorgen udbetaler de indsatte beskæftigelsesvederlag m.v. skattefrit.

Beskatning af de indsatte beskæftigelsesvederlag m.v. ville imidlertid medføre en nettoudgift for staten på anslået 30 mio. kr. årligt, idet de indsatte i givet fald ikke skulle stilles ringere end i dag, hvorfor en gennemførelse af beskatningen ville forudsætte en bruttoficering af de beløb, der udbetales. Der udbetales årligt omtrent 100 mio. kr. til de indsatte. Udgiften ved en bruttoficering kan således anslås til 164 mio. kr. årligt, det vil sige en merudgift på 64 mio. kr. Til sammenligning ville skatteprovenuet kun udgøre 34 mio. kr. Nettoudgiften ved bruttoficeringen på ca. 30 mio. kr. skyldes, at de ca. 15-20 pct. af de indsatte, der er indsat hele eller det meste af året, ville få en indkomstfremgang uden modgående beskatning, idet deres samlede indkomst ikke ville overstige personfradraget.

På den baggrund foreslås det efter drøftelser mellem Skatteministeriet og Justitsministeriet, at tilvejebringe den fornødne lovhjemmel for den nuværende praksis, hvorefter kriminalforsorgen yder diverse naturalydelse og kontantbeløb skattefrit til de indsatte i kriminalforsorgens institutioner. Det foreslås således at skattefritage alle naturalydelse og kontantbeløb, der ydes til indsatte i kriminalforsorgens institutioner i medfør af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., herunder vederlag for beskæftigelse i form af arbejde, uddannelse m.v.